

Győri Ítéltábla
Pf.III.20.170/2017/6/I.

A Győri Ítéltábla az 1000.sz.Ügyvédi Iroda által képviselt **I.r.** és **II.r.** felpereseknek a Madák Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes** ellen **szerződés érvénytelenségének megállapítása** iránt a Tatabányai Törvényszék előtt folyamatba tett perében Tatabányán, 2017.évi április hó 19.napján 13.P.20.259/2015/48.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 49.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felperesek per tárgyalásának felfüggesztésére irányuló kérelmét elutasítja.

Az 1.200.000. (Egymillió - kettőszázezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket az állam viseli.

A felperesek egyetemlegesen kötelesek megfizetni az alperesnek 15 napon belül 100.000. (Egyszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az irányadó tényállás szerint a felperesek és az alperes között 2005.július 27. napján hitel és zálogszerződés ... svájci frank lakáshitel megjelölésű szerződés jött létre. A kölcsön célja lakásépítés finanszírozása volt. A szerződés tartalmazta, hogy a kölcsön folyósítása forintban történik, a lehívott devizahitel átváltásával, a folyósítás napjára jegyzett ... devizavételi árfolyamon számolva. A szerződés 4.2.pontja rögzítette, hogy a kezelési költség mértéke a szerződéskötés időpontjában évi 2,4 %. A 6.5. pont második bekezdése kimondta, hogy a rendelkezésre tartott forintfedezet szempontjából az esedékes devizatartozásnak az esedékességet megelőző 3.üzleti napon érvényes, az ... deviza eladási árfolyamán számított forint ellenértéke az irányadó. A bank az esedékesség napján a hitelfelvevő esedékessé vált deviza tartozását az ... deviza eladási árfolyamán forintra átszámítja és ezen forint ellenértékkel a hitelfelvevő forintszámláját megterheli.

A szerződés megkötésével egyidejűleg a felperesek aláírták a kockázatteltérő nyilatkozat devizahitelek árfolyam- és kamatkockázatával kapcsolatban megjelölésű iratot, mely azt tartalmazta, hogy a forinttól eltérő devizanemben történő hitelfelvétel előre pontosan nem becsülhető devizaárfolyam- és kamatkockázat tudatos felvállalását jelenti a hitel devizanemétől függően a hitel teljes, vagy adott esetben részleges futamidejére vonatkozóan. Erre tekintettel az ügyfelek által megkötni kívánt devizahitel szerződéssel kapcsolatban az alperes az alábbi piac által indukált kockázatokra hívta fel a figyelmet: a hitel futamideje alatt árfolyam-elmozdulások, a nemzetközi pénzügyi piacok és a forint piaci helyzetének változásától függően bármikor, előre meg nem becsülhető gyakorisággal, irányban és mértékben következhetnek be. Az árfolyamváltozás hatására változhat, kedvezőtlen esetben akár jelentős mértékben megnövekedhet mind a tőketartozás, mind a törlesztő részletek forintban számított összege. További kockázatot jelent változó kamatozású hitelkonstrukciók esetében, hogy a devizaárfolyam változásától függetlenül a hitel devizanemére irányadó nemzetközi pénzügyi kamatok is változhatnak, és a változás akár a forintkamatok változásával ellentétes irányú is lehet. Kedvezőtlen irányú kamatváltozás az árfolyam változatlansága esetén önmagában is növelheti a törlesztő részletek összegét. Ugyanakkor az

árfolyam és a kamat bármilyen irányú változása akár együttesen is bekövetkezhet, ami kedvezőtlen esetben a forintban számított adósságterhek kumulatív növekedését eredményezheti.

A felperesek módosított keresetükben a szerződés 4.2. és 6.5.pontjainak érvénytelenségét kérték megállapítani. Hivatkozásuk szerint tisztességtelen, hogy a szerződésben rejlő devizakockázat teljes egészében a felperesekre hárult, és tisztességtelen a kezelési költség felszámítása, mert azzal szemben az alperes részéről nem áll szolgáltatás. A kifejtettekre tekintettel a teljes szerződés érvénytelenségének megállapítását és annak ítélethozatalig történő hatályossá nyilvánítását kérték és a jogkövetkezmény számszaki levezetését tartalmazó iratot is csatoltak.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

A törvényszék ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 825.500 forint perköltséget, míg megállapította, hogy 864.000 forint illeték az állam terhén marad.

A törvényszék határozata indokolásában mindenekelőtt úgy foglalt állást, hogy az Európai Unió Bírósága előtt C-51/17.számon folyamatban lévő előzetes döntéshozatali eljárás nem teremt alapot a per felfüggesztésére, e körben úgy ítélte meg, hogy a konkrét jogvita eldöntése szempontjából nincs szükség lényeges uniós jogszabály értelmezésére. Az árfolyamkockázat kérdéskörében a bírói gyakorlat egységes és kiforrott.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás alapján úgy foglalt állást, hogy a felperesek az alperes képviselőjében eljáró személytől szóban, továbbá a kockázatfeltáró nyilatkozat útján írásban a Kúria 2/2014.számú Polgári Jogegységi határozata szerinti követelményeknek megfelelő tartalmú tájékoztatást kaptak az árfolyamkockázat körében. Figyelemmel arra is, hogy a felperesek nem bizonyították, hogy az alperes akkori fiókvezetőjétől és jelenlegi alkalmazottjától, .. től az árfolyamkockázatról és a kamatkockázatokról szóló írásbeli tájékoztatástól eltérő tartalmú tájékoztatást kaptak volna, az ezzel kapcsolatos szerződéses rendelkezés nem tisztességtelen.

Ugyancsak alaptalannak ítélte a törvényszék a kezelési költséggel kapcsolatos szerződési kikötés tisztességtelenségére irányuló kereseti kérelmet. Álláspontja szerint a kikötés a Hpt.212.§./1/ bekezdésében foglaltaknak megfelel, a jogszabályi rendelkezés lehetővé teszi kezelési költség felszámítását. Az alperes egyértelmű kötelezettséget írt elő, és azzal szemben ténylegesen is állt a szerződés teljesítésével az alperes oldalán felmerülő költség és annak felszámítása a kölcsön nyújtásához kapcsolódott, így nem tekinthető tisztességtelennek. A kezelési költség a pénzügyi szolgáltatás és a kölcsönügylettel kapcsolatban felmerülő adminisztrációs tevékenység éves díja. Az alperes részéről egyebek mellett bérköltségek és az infrastruktúra fenntartásának költségei is felmerülnek.

A törvényszék .. ismételt kihallgatására és a hitelbírálati dokumentáció beszerzésére vonatkozó felperesi indítványt elutasította, utalva arra, hogy a felperesi képviselőnek módjában állt kérdéseket intézni a tanúhoz és azt meg is tette. A tanú kihallgatása a szükséges körben megtörtént, és a felperesek is szabályszerűen idézve voltak a tárgyalásra. A megjelenésükben és a kérdések, észrevételek megtételében senki nem akadályozta őket. A hitelbírálati dokumentáció szükségességét pedig a felperesek nem indokolták, a bíróság pedig úgy ítélte meg, hogy a per elbírálásához szükséges lényegi adatokkal az nem szolgálhatott volna.

* * *

A felperesek fellebbezésükben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és a keresetnek való helyt adást, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését, harmadlagosan a megítélt perköltség leszállítását kérték.

A kezelési költséget érintően hangsúlyozták, hogy a kifogásolt rendelkezésről nem állították, hogy jogszabályba ütköző lenne, hisz a szolgáltató jogosult egyéb díjat, költséget is felszámítani, amennyiben a szerződés részletesen meghatározza, hogy a fogyasztó ellenszolgáltatása milyen tényleges szolgáltatást ellentételez, azzal szemben milyen tényleges szolgáltatás áll. Amennyiben viszont a fogyasztó előtt ez nem ismert, úgy a szerződéses feltétel nem világos, nem érthető, ezáltal tisztességtelen, tehát érvénytelen. Ha a fogyasztó által fizetett díj és költség mögött nincs tényleges szolgáltatás, az nyilvánvalóan megbontja a szerződéses egyensúlyt, azaz sérti a tisztesség és jóhiszeműség elvét.

Nem derült ki, hogy az elsőfokú bíróság milyen perbeli bizonyítékokra alapozta azon megállapításait, hogy az alperes tényleges szolgáltatást nyújt a felperesek részére a kezelési költség fejében. A szerződés nem tartalmazza a kezelési költség ellentételezéseként nyújtott szolgáltatást, amennyiben azonban ez kiolvasható is lenne, úgy vizsgálendő, hogy a szolgáltatások természete indokolttá teszik-e a költség felszámítását és hogy a szolgáltatások nyújtására ténylegesen sor került-e. E tekintetben nem folyt le a szükséges bizonyítás.

A felperesek álláspontja szerint megalapozatlan az ítélet az árfolyamkockázatot érintően is. Hangsúlyozták, hogy az átlagos fogyasztónak az árfolyamkockázat valós tartamával nem kellett tisztában lennie, azt a pénzügyi intézménynek egyedileg, konkrétan el kellett magyaráznia. Az átláthatóság követelményének az felel meg, ha az átlagosan tájékozott laikus fogyasztó a szerződéses feltételek alapján képes megérteni és átlátni a mechanizmus konkrét működését is. Ekként pontos és érthető szempontok alapján értékelni tudja a számára ebből eredő gazdasági következményeket.

Kiemelték, hogy a keresetük nem a szóbeli és az írásbeli tájékoztatás eltérő tartalmán alapult, hanem azon, hogy sem a szóbeli, sem az írásbeli tájékoztatás nem volt teljes körű, hiszen a Hpt.203.§./6/ és /7/ bekezdésével szemben a fogyasztót nem csak az árfolyamkockázat törlesztő részletekre gyakorolt hatásáról, hanem magáról az árfolyamkockázatról is tájékoztatni kellett volna. Be kellett volna mutatni azon gazdasági tényeket, összefüggéseket, amelyek két pénznem egymáshoz viszonyított értékét meghatározzák.

Utaltak arra is, hogy az elsőfokú eljárás során bizonyították, hogy az alperes nyújt határidős szolgáltatást.

Pénzügyi ténykérdés, hogy a kamatkülönbség és az árfolyamok alakulása között elemi összefüggés áll fenn. Ezen összefüggés ismerete a deviza alapú szerződés kockázatainak felmérésénél nélkülözhetetlen. Nem tájékoztatták a leírtakkal összefüggésben a felpereseket, így az árfolyamkockázatra vonatkozó feltételek nem világosak, nem érthetők.

E körben jogsértő a bíróság eljárása, hisz a bíróság nem engedélyezte .. tanú részére feltenni azokat a kérdéseket, hogy ismeri-e a leírt összefüggéseket és milyen tudomással bír a határidős árakról. Nem foglalkozott tehát a bíróság a felhozott érvénytelenségi ok ténybeli alapjával.

A bankszövetség csatolt tájékoztatója, az MNB által készített tanulmány és az Egri Törvényszék előtti eljárás jegyzőkönyvének kivonata, mint a keresetlevélben hivatkozott és csatolt bizonyíték teljességében mellőzésre került a törvényszék által és ennek indokát sem adta az ítélet. Ugyancsak jogszerűtlenül mellőzte a hitelbírálati dokumentáció beszerzését, holott a felperesek megjelölték, hogy a Hpt.78.§-a szerinti hitelbírálati dokumentáció a kölcsönszerződés melléklete, így erre tekintettel indokolt volt annak a beszerzése.

A tárgyalás felfüggesztése iránti indítványukat változatlanul fenntartották arra figyelemmel, hogy a C-51/17.számú előzetes döntéshozatali eljárásban és a perbeli esetben az eldöntendő jogkérdések teljesen azonosak, ezt az összefüggést a Kúria Gfv.VII.30.335/2016/16.sorszámú az eljárást felfüggesztő végzése is igazolja.

Kifogásolták az alperes javára megítélt perköltség összegét, utalva arra, hogy amennyiben az ítélet szerint kifarrott a bírósági gyakorlat, úgy felesleges volt ennyi tárgyalást tartani, az alperes tevékenysége pedig nem áll összhangban a megítélt munkadíjjal, hiszen csak a 6/2013.PJE és 2/2014.PJE rendelkezéseinek behivatkozásában merült ki.

A fellebbezési eljárás során az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztató elégtelensége körében hivatkoztak az Európai Unió Bírósága C-186/16 számú ítéletében foglaltakra, és hangsúlyozták, hogy az alperes éppen azokat a tényezőket hallgatta el, amelyek alapvetően és elsődlegesen befolyásolják a nemzeti fizetőeszköz leértékelődését a nyilvántartás devizaneméhez képest (a kamatparitás elve, az egyes fizetőeszközök iránti kereslet, a monetáris politika, a valuták vásárlóereje, az egyes nemzetgazdaságokban érvényesülő reálkamatláb, az adott ország nemzetközi fizetési mérlegpozíciója).

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helyes indokai alapján való helybenhagyását kérte, az elsőfokú eljárásban tett részletes nyilatkozatait fenntartotta. Kiemelte, hogy a kezelési költség a kölcsön igénybevételével felmerülő adminisztrációs tevékenységek éves díja, a kikötése világos, érthető és nem tisztességtelen. A Hpt.212.§-a és a 213.§./1/ bekezdése pedig a kikötésére jogszabályi alapokat biztosít.

Az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás a kockázatfeltáró nyilatkozattal teljes terjedelmében, és alaposan, közérthetően, egyértelműen megtörtént, annak világos és érthető volt a tartalma.

A tárgyalás felfüggesztésére irányuló indítvány elutasítását kérte, egyezően az ítéletben kifejtett indokokkal.

A perköltség mértékére irányuló fellebbezési kérelmet sem ítélte alaposnak, hangsúlyozva, hogy 9 db részletes előkészítő iratot nyújtott be az alperes és a tárgyalások mindegyikén megjelent, érdemben nyilatkozott és felkészülten vett azokon részt.

* * *

Az ítélet tábla a kérelem alapjaként megjelölt C-51/2017. számú előzetes döntéshozatali eljárás kapcsán a Pp.152.§ (2) bekezdésében írt feltétel híján - az alábbiakban kifejtettek szerint - nem látta indokoltnak a per tárgyalásának felfüggesztését.

Az árfolyamkockázatot a fogyasztóra telepítő szerződéses rendelkezés tisztességtelensége tekintetében az Európai Unió Bírósága a C-26/13. számú ügyben már kifejtette az álláspontját, az ennek alapul vételével kialakult bírói gyakorlatot a Kúria 2/2014. számú PJE határozata megjelenítette. A felperesi keresetnek nincs olyan eleme, amely a devizahiteles törvények, illetve az alkalmazott jogegységi határozatok hiányában a felperesekre nézve kedvezőbb elbírálást tenne lehetővé, emiatt a C-51/2017. sz. előzetes döntéshozatali eljárás kimenetele sem releváns jelen per szempontjából.

A fentiekre figyelemmel az ítélet tábla a fellebbezést érdemben bírálta el és megállapította, hogy az alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges körben lefolytatott bizonyítás anyagát helyesen, a Pp. 206. § /1/ bekezdésében foglaltaknak megfelelően értékelve helyes tényállást állapított meg, az arra alapított döntésével és indokaival az ítélet tábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki:

A felperesek által a per tárgyát képező szerződés megkötésével egyidejűleg megismert és aláírt kockázatfeltáró nyilatkozatban foglalt tájékoztatás az árfolyamkockázat tekintetében a tartalmát

tekintve az általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó mércéjével mérve egyértelmű, közérthető, világos, tartalmában is részletes, konkrét. Kiterjed az árfolyamkockázat tényére, annak alapvető (és egyben elégséges) közgazdasági összefüggéseire, az árfolyam mozgásokkal kapcsolatos összefüggésekre, továbbá nem tűnik ki belőle a kockázat korlátozott mértéke sem, megfelel tehát az egyértelmű és érthető megfogalmazás, továbbá az átláthatóság elvének.

Érthető, világos, és megfelelő tájékoztatást tartalmaz az árfolyam és kamatváltozás lehetőségére vonatkozóan, ebből fakadóan a tőketartozás és a törlesztő részletek forintban számított összegének esetleges növekedésére vonatkozóan.

A várható kockázat fentiek szerinti ismertetésén túl, a makrogazdasági fundamentális tényeken alapuló kockázatelemzés a pénzügyintézetet terhelő tájékoztatási kötelezettség mértékét meghaladja.

A nemzetközi piaci viszonyoknak és a gazdasági eseményeknek a megkötött szerződésekre gyakorolt hatásai együttes gazdasági elemzése, a CHF/HUF keresztárfolyamot befolyásoló valamennyi tényező, és azok mögött húzódó működési mechanizmus az átlagos fogyasztó számára nem átláthatóvá, éppen ellenkezőleg felmérhetetlenné, követhetetlenné tenné az általa kötött deviza alapú kölcsönszerződés reális kockázatát.

A megkötött szerződésből és a hozzá kapcsolódó tájékoztatásból az átlagos fogyasztó mércéjén keresztül megítélt konkrét fogyasztók - azaz a felperesek - számára felismerhető volt, hogy az árfolyam kockázat csak őket terheli és annak nincs felső határa. A tájékoztatásuk megfelelt a 6/2013.számú és a 2/2014.számú polgári jogegységi határozatokban rögzített kritériumoknak.

A perben - ahogy az elsőfokú bíróság helyesen rámutatott - az sem nyert bizonyítást, hogy az alperes részéről a szerződéskötési folyamat során a felperesek bármikor az árfolyamkockázat korlátozott mértékéről kaptak volna akárcsak szóbeli tájékoztatást is.

A fenti követelményeknek eleget tevő tájékoztatásra tekintettel megállapítható, hogy az alperes a szerződés megkötésére irányuló folyamat során az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás körében a jogszabályból (Hpt. 203. § /6/ bekezdése) fakadó kötelezettségének eleget tett, az árfolyamkockázatot a felperesekre hárító szerződési rendelkezés nem tisztességtelen.

A fellebbezési eljárásban a felperesek maguk sem vitatták, hogy a per tárgyát képező kölcsönszerződésnek a kezelési költségre irányuló rendelkezése nem ütközik jogszabályba, a törvényszék ítéletében meghivatkozott jogszabályok lehetővé tették kezelési költség kikötését.

Az ítéletábra - egyezően az elsőfokú bírósággal - nem ítélte tisztességtelennek sem a kifogásolt rendelkezést.

A hitelezési gyakorlatban általánosan bevett, s köztudomásúnak is tekinthető, hogy - a hitel létszákhöz igazítottan - a folyósítási díj a hitelszerződés megkötésével kapcsolatos (a folyósításig felmerült) banki adminisztráció miatt fizetett ellenszolgáltatás, míg a kezelési költség a hitel futamideje alatt felmerülő banki adminisztrációért fizetett ellenszolgáltatás. A konkrét esetben a kezelési költség mibenlétére, mértékére és e költségek fogyasztó általi viselésére vonatkozó rendelkezések szövegezése kellően világos és érthető volt. A felek szerződése pontosan meghatározta a kezelési költség megjelölt időpontban fennálló tőketartozásra (mint vetítési alapra) vetített (a tőke százalékban kifejezett) éves mértékét.

Minden alap nélkül hivatkoznak a felperesek arra, hogy a kezelési költség mögött nem áll banki szolgáltatás.

A hitel folyósításával és kezelésével az alperesnek szükségszerűen merülnek fel banki adminisztrációs költségei, e tevékenységét a Hpt. 2. számú melléklete I.10.3. pontja pénzügyi szolgáltatási tevékenységként nevesíti, annak költségei a THM rendelet (41/1997. (III.5.) Kormányrendelet) 8. § /1/ bekezdése értelmében a THM számításánál is figyelembe veendőek. A régi Hpt. 2.sz melléklete 10.3. pontja szerint a hitel és pénzkölcsön nyújtására irányuló pénzügyi szolgáltatási tevékenység a hitelképesség vizsgálatával, a hitel és kölcsönszerződések

előkészítésével, a folyósított kölcsönök nyilvántartásával, figyelemmel kísérésével, ellenőrzésével, a behajtással kapcsolatos intézkedéseket is magában foglalja.

A pénzintézeti kölcsönszerződések gyakran tartós jogviszonyok és a szerződés feltételei nem állandóak, az adós ellenszolgáltatása nem konstans. E tartós jogviszonyon belül a hitel kezelése - a tartós jogviszony paramétereiben szükségszerűen bekövetkező változások követése -, illetve a fogyasztó tájékoztatása - nem tekinthető a kizárólag a hitelező érdekkörébe tartozó tevékenységnek, s az ehhez kapcsolódó költségek csak a hitelező érdekében felmerült költségnek.

A hitel létszakához igazítottan a kezelési költség a már folyósított hitel futamideje alatt felmerülő banki adminisztrációért időszakosan visszatérő jelleggel, jellemzően a törlesztő részletbe építetten fizetendő, a tőketartozásra százalékosan vetített olyan ellenszolgáltatás, mely a jogviszony „rendes”, szerződésszerű teljesítése esetén is felmerül.

A hitel folyósítását követő ilyen adminisztratív jellegű szolgáltatásoknak a költségét (a kamatjellegű kezelési költséget) nem feltétlenül kell a hitelezőnek az ügyleti kamaton belül érvényesíteni, az külön, kezelési költségként nevesítve is felszámítható. (Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.116/2016/4.)

A kifejtettekre figyelemmel nem állapítható meg, hogy az alperesi pénzintézet költségfelszámítása tisztességtelen lenne, ugyanazon tevékenységért kétszer érvényesítene díjat (ügyleti kamatban és kezelési költségben), vagy úgy számítana fel ellenszolgáltatást az adós terhére, hogy annak háttérében nincs banki szolgáltatás, illetve a szolgáltatás mibenléte ne lenne világos és érthető. Megjegyzi az ítéltábla, hogy a „kamat jellegű kezelési költség” az ügyleti kamathoz hasonlóan alapvetően piaci meghatározottságú, mértéke nem kizárólag a (kölcsöntől eltérő típusú és egyedi polgári jogi szerződések) szoros szinallagma logikája szerint alakul, hanem egyfajta általány, mely a hitel folyósítását követően felmerülő banki adminisztrációs költségeket ellentételezi.

A banki ügyvitellel összefüggésben törvényszerűen - és mindkét fél érdekében - felmerülő költségek díjként érvényesíthetők, önmagában felszámításuk nem tisztességtelen. A kezelési költség és a folyósítási díj százalékos mértéke és vetítési alapja pedig a konkrét esetben - a szerződésben és az üzletszabályzatban egyaránt - világosan és egyértelműen meghatározott.

A fellebbezésben foglaltakkal szemben az elsőfokú bíróság az ítéleti döntésének lényegi - tartalmában a fentiekkel egyező - indokait kifejtette, a Pp.221.§./1/ bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségének a szükséges mértékben eleget tett.

A fentebb kifejtett álláspontra tekintettel a per eldöntéséhez további bizonyítás lefolytatására nem volt szükség, így annak mellőzését, a felperes további bizonyítási indítványainak elutasítását a fellebbezés alaptalanul kifogásolja.

Az ítéltábla nem ítélte alaposnak a felpereseknek az elsőfokú perköltséget érintő fellebbezési kérelmét sem. Az alperes javára a törvényszék által 15.000.000 forintban megállapított pertárgyérték alapulvételével a 32/2003/VIII.22./IM.rendelet 3.§./2/ bekezdés b./pontjának megfelelő mértékben megállapított és megítélt - az Áfát is magában foglaló ügyvédi munkadíjból álló - elsőfokú perköltség az alperesi jogi képviselő elsőfokú eljárás során kifejtett - tartalmát és mennyiségét illetően a fellebbezési ellenkérelemben helyesen ismertetett - ügyvédi tevékenységével arányos.

A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§./2/ bekezdése alapján helybenhagyta, a per tárgyalásának felfüggesztésére irányuló kérelmét elutasította. Az eredménytelenül fellebbező felpereseket a Pp.78.§./1/ bekezdése alapján kötelezte a 32/2003/VIII.22./IM. rendelet 3.§./2/ bekezdés b./pontja és /5/ bekezdése szerinti összegnek a /6/ bekezdés alapján való mérséklésével megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség

megfizetésére. Ennek meghatározása során az ítélőtábla értékelte, hogy a másodfokú eljárásban csupán egy tárgyalás került megtartásra és az alperes írásbeli előkészítő iratot terjesztett elő.

A felperesek illetékmentességre kiterjedő részleges személyes költségmentességben részesültek, így a feljegyzett fellebbezési illetéket a 6/1986/VI.26./IM. rendelet 13.§./1/ bekezdése, és 14.§-a alapján az állam viseli.

Győr, 2017. október 25.

Dr. Havasiné dr. Orbán Mária sk. a
tanács elnöke

Dr. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

Dr. Vass Mária sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

kiadó